

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 07/03/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 06

VÌ SAO HỌC PHẬT MÀ KHÔNG LINH

Chúng ta học Phật, thật làm là chúng ta y theo giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền. Chúng ta y theo lời của một người hay tùy thuận tập khí của mình thì chúng ta không thể có kết quả. Rất nhiều đồng tu, tu học Phật pháp nhưng không y theo lời Phật dạy mà y theo lời của một người nào đó, họ dành cả cuộc đời làm theo lời một người nhưng không có kết quả, do vậy họ cho rằng Phật pháp không linh.

Trước đây, nhiều người cho rằng người tu hành thì phải cạo đầu, mặc áo nâu. Trong nhà Phật, hình thức tu hành thì có hai loại là người xuất gia, người tại gia. Người xuất gia bao gồm tỳ kheo, tỳ kheo ni; người tại gia bao gồm cư sĩ nam, cư sĩ nữ. Trước đây, tôi cũng thường mặc một bộ quần áo nâu rộng, xộc xệch, khiến hình tướng của tôi trông rất khó coi. Không có ai dạy chúng ta làm như vậy! Khi Hòa Thượng đến quốc gia nào thì Ngài mặc theo pháp phục của quốc gia đó, khi Ngài đến Nhật Bản, Hàn Quốc, Thái Lan thì Ngài mặc pháp phục của các quốc gia này. Đây là Ngài hòa mình vào bản sắc dân tộc đó để có thể gần gũi, nói được những điều cần nói. Chúng ta tự cho rằng phải như thế nào đó là chúng ta chấp trước.

Hòa Thượng nói, chúng ta phải làm y theo Kinh điển, Phật pháp chân chính ở trên Kinh điển. Người hiện đại đa phần làm không đúng với Kinh điển. Thí dụ, Phật dạy chúng ta về bố thí nhưng mọi người chỉ nói về bố thí tiền tài, dùng tiền tài vật chất bố thí cho người khác. Phật dạy chúng ta chân thật bố thí, trước tiên là xả bỏ vật ngoài thân, sau đó, xả bỏ tập khí xấu ác của chính mình. Chúng ta xả bỏ vật ngoài thân chưa phải là chúng ta chân thật bố thí, chúng ta xả bỏ tập khí xấu ác thì đó mới là chân thật bố thí. Nhiều người học Phật nhưng không cảm thấy vui, vẫn cảm thấy bức bách, đây là do họ không thật làm. Người chân thật học, thật làm thì sẽ cảm thấy Phật pháp chân thật linh.

Chúng ta quy y Tam Bảo là quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng. “*Phật*” là giác, chúng ta phải quay về tự tánh giác của chính mình. “*Pháp*” là chánh, chánh niệm, chánh hạnh, chánh tín, mọi khởi tâm động niệm của chúng ta phải chánh. “*Quy y Tăng*” là tịnh mà không nhiễm, chúng ta giữ tâm thanh tịnh, không ô nhiễm, không vương bận bởi “*danh vọng lợi dưỡng*”, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Chúng ta hiểu không đúng nên chúng ta tu hành không có kết quả viên mãn.

Chúng ta quán sát xem tâm chúng ta đang “*trinh tấn*” hay “*trinh tướng*” ? Chúng ta giờ nào làm việc đó thì mới là không xen tạp. Thí dụ, hôm nay chúng ta dậy lạy Phật vào lúc 3 giờ, ngày mai chúng ta dậy lạy Phật vào 6 giờ thì chúng ta đã sai. Chúng ta phải đúng giờ. Ở thế gian, chúng ta làm theo thời khóa biểu thì đó mới là chúng ta *trinh tấn*, không xen tạp. Khi mọi người niệm Phật, Kinh hành thì chúng ta đi quét nhà hoặc nấu ăn, nhỏ cỏ thì đây là chúng ta lười biếng. Chúng ta làm theo thời khóa biểu, giờ nào việc đó thì mới là chúng ta *trinh tấn*.

Hòa Thượng nói: “*Khi mọi người lạy Phật mà chúng ta niệm Phật thì đó là chúng ta xen tạp*”. Chúng ta không làm theo thời khóa biểu của mình thì đó là chúng ta xen tạp. Chúng ta quy định 8 giờ niệm Phật mà 9 giờ chúng ta mới niệm Phật thì chúng ta đã xen tạp. Trong cuộc sống, chúng ta không có quy củ, làm theo ý thích thì chúng ta đã xen tạp.

Có người nói với Hòa Thượng: “*Trước đây, có những người chưa học Phật thì họ làm ăn buôn bán rất phát đạt, sau khi họ học Phật thì việc kinh doanh của họ ngày càng lui sụt, họ cho rằng đây là học Phật không linh*”. Nhiều người học Phật để có được sự bảo hộ bình an, nhưng không chân thật thực hành Phật pháp trong đời sống và trong việc kinh doanh. Chúng ta ý lại nương nhờ, không thật làm thì chúng ta không thể thật có kết quả. Sau khi Thầy Hồ Tiểu Lâm học Phật, Thầy coi tất cả công nhân là cổ đông, là người chủ và được chia lợi nhuận, do vậy công ty ngày càng phát triển. Thầy Hồ Tiểu Lâm không quan tâm đến tiền nhưng tiền về càng lúc càng nhiều.

Có người cũng xây dựng vườn để trồng rau sạch, họ thấy chúng ta xây dựng vườn rau thì họ nói, họ sẽ kết nối để chúng ta được bán rau vào siêu thị, một thời gian ngắn sau thì họ phá sản, trong khi đó các vườn rau của chúng ta thì phát triển mạnh mẽ. Đây là vì chúng ta cho đi một cách mạnh mẽ. Phật dạy: “*Chúng ta bỏ thí tiền tài thì sẽ có tiền tài; chúng ta bỏ thí năng lực, sức khỏe thì sẽ thông minh, trí tuệ; chúng ta bỏ thí sự an lành thì sẽ khỏe mạnh, sống lâu*”.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta cho rằng khi chưa học Phật thì cuộc sống của chúng ta tốt hơn vậy thì chúng ta đã có tâm phá hoại Phật pháp. Rất nhiều người học Phật nhưng làm ăn, buôn bán thua lỗ, việc này không có gì kỳ lạ! Nguyên nhân là vì họ không chân thật học Phật, họ đang mê tín, họ chỉ đang treo bảng hiệu là người học Phật, Phật dạy họ làm nhưng họ chưa bao giờ làm được!*”.

Có người nói với tôi, hằng ngày, con làm ăn buôn bán, con không thể nói thật nên con phải nói dối. Ban đầu, tôi cũng cho rằng đúng là như vậy, sau đó, tôi thử nói lời chân thật một thời gian, tôi nhận được kết quả hoàn toàn khác. Trước đây, khi tôi vẫn đi bán hàng, ban đầu, tôi nói với khách hàng giống mọi người, từ khi tôi dịch đĩa của Hòa Thượng, tôi nói lời chân thực. Khi tôi bán vải ngoài chợ tôi nói với khách hàng là tôi nhập vải với giá 50.000đ một mét và bán 80.000đ một mét, tôi giải thích cho mọi người, mỗi người chỉ mua một hoặc hai mét vải, khoảng gần một mét vải

thừa còn lại tôi không bán được do đó tôi phải bán vãi với giá như vậy. Sau đó, mọi người muốn mua hàng của tôi do tôi bán hàng tốt và không phải mặc cả. Tôi không nói lời gian dối mà nói lời thành thật, kết quả là tôi kinh doanh rất tốt.

Hòa Thượng nói: **“*Những người giả học Phật này đã dẫn đạo sai cách thấy, cách nhìn của đại chúng, xã hội, những người này tội của họ có nặng không? Tội của họ rất nặng! Họ đã học sai từ ngay khi vừa bắt đầu học Phật, khi họ vừa quy y Tam Bảo thì họ đã sai, họ quy y với một vị nào đó, ở một nơi nào đó, họ sai từ ngày đầu tiên và sai đến sau cùng, đến không thể quay đầu*”**.

Chúng ta học Phật mà chúng ta không có kết quả tốt thì chúng ta đã dẫn đạo sai xã hội, đại chúng. Tôi từng nghe có người nói rằng: *“**Người học Phật mà như vậy à!**”* hay *“**Người tu hành mà như vậy à!**”*. Họ nói không sai, nhưng đa phần chúng ta khi nghe câu nói này thì chúng ta nổi sân.

Chúng ta thường xem nhẹ việc tam quy y. Quy y Phật là giác mà không mê. Chúng ta phải tường tận, rõ ràng trong mọi việc. Việc đúng đạo lý, pháp luật, chuẩn mực thì chúng ta làm, khi chúng ta làm thì chúng ta phải biết kính nhường.

Ban đầu, chúng ta dự định làm lễ tri ân vào ngày 27/04, nhưng tôi nói với mọi người, chúng ta phải tổ chức các buổi lễ sau các ngày đại lễ của quốc gia. Chúng ta học Phật chúng ta phải dụng tâm như vậy, chúng ta phải luôn giữ tâm khiêm nhường, cung kính. Chúng ta giữ tâm như vậy thì chúng ta học Phật sẽ không có tác dụng phụ, không có kết quả xấu.

Quy y pháp là chánh mà không tà. Tất cả khởi tâm động niệm của chúng ta phải chánh. *“**Chánh**”* là đúng với chuẩn mực, phong tục, tập quán, pháp luật, lời Phật dạy. Chúng ta tùy thuận theo tập khí xấu ác, tư dục, tư lợi, tư tình là tà. Quy y Tăng là *“**Tịnh**”* mà không nhiễm. Tâm chúng ta phải thuần tịnh, thuần thiện. Tự tánh của chúng ta là thuần thiện, thuần tịnh. Có người khi chưa học Phật thì không có tài sản gì nhưng sau khi học Phật thì họ cái gì cũng có, họ trở thành người *“**tự tư tự lợi**”*, *“**danh vọng lợi dưỡng**”*, *“**tham, sân, si, mạn**”*. Chúng ta học Phật như vậy thì chúng ta không thể có kết quả tốt. Có những người làm sai quá nghiêm trọng nên không thể quay đầu.

Hòa Thượng nói: **“*Trong ngàn Kinh vạn luận, Phật đều dạy bảo chúng ta một cách hết lòng hết dạ. Trên “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, ngay mở đầu, Phật dạy chúng ta: “**Khéo giữ khẩu nghiệp không nói lỗi người**”; Câu thứ hai là: “**Khéo giữ thân nghiệp, không phạm oai nghi**”*”**. Hằng ngày, chúng ta vẫn thường phạm sát, đạo, dâm. Chúng ta ngày ngày trộm cắp mà chúng ta không nhận ra.

Khi Lão cư sĩ Lý Bình Nam còn làm việc ở một cơ quan, khi Ngài lấy một chiếc phong bì thì Ngài cũng xin phép cấp trên, người xếp của Ngài nói: *“**Sao mà anh phiền phức thế!**”*. Lão cư sĩ Lý Bình Nam nói: *“**Tôi là người học Phật, nếu tôi không xin phép ông thì tôi là người ăn cắp**”*. Chúng ta cần phải tư duy về việc này! Khi cần

làm việc công thì chúng ta mới dùng điện thoại, xe công vụ, nếu chúng ta làm việc cá nhân thì chúng ta nên dùng điện thoại cá nhân. Hòa Thượng nói: **“Khéo giữ thân nghiệp, không phạm oai nghi”**.

Hòa Thượng nói: **“Cả đời chúng ta phải làm việc theo quy củ, chuẩn mực, tuân thủ pháp luật, quy chế của quốc gia. Câu thứ ba là: “Khéo giữ ý nghiệp, thanh tịnh vô nhiễm”. Chúng ta chưa giữ được thân nghiệp, khẩu nghiệp thì chúng ta không thể giữ được ý nghiệp”**. Trên đây là Mười nghiệp thiện mà trên Kinh đã dạy chúng ta, trong đó, ý thì không tham, sân, si; miệng thì không nói dối, không nói lời hung ác, không nói thêu dệt và không nói lưỡi đôi chiều; thân thì không sát, đạo, dâm. Chúng ta thường nói và thích nghe những lời thêu dệt, không thích nghe những lời thẳng thắn.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe những khuyên”**. Người xưa nói: **“Lời chân thật thì không hoa mỹ, lời hoa mỹ thì không chân thật”**. Nhiều lần, sau khi nghe tôi nói những lời thẳng thắn thì một số người không bao giờ muốn gặp tôi nữa. Nếu trong hoàn cảnh mà không thể nói được lời chân thật thì tôi sẽ không nói. Một lần, có một học trò về thăm tôi, khi thấy người này quay phim, chụp ảnh, tôi nói, việc này đã có người khác làm nếu họ làm việc đó thì họ sẽ bị động tâm. Chúng ta muốn niệm Phật vãng sanh, công phu sâu thì chúng ta không nên làm những việc xen tạp như vậy. Sau khi tôi nói lời này, tôi cảm giác họ không vui. Chúng ta không vì sợ họ không vui, sợ họ bỏ đi mà chúng ta không nói. Không Tử nói: **“Tố nhân nan, tố nhân nan, tố nhân nan”**. Làm người tùy tiện thì dễ nhưng làm người chuẩn mực thì khó. Các loài động vật vô tri làm theo bản năng, tùy tiện làm theo dục vọng nên người thế gian nói: **“Làm người khó, làm chó dễ”**.

Hòa Thượng nói: **“Trong “Tịnh Nghiệp Tam Phước”, câu đầu tiên dạy người sơ học: “Hiếu dưỡng phụ mẫu”. Phật dạy chúng ta việc cần phải làm, chúng ta đã làm đến được hay chưa? Chúng ta là con, chúng ta đã tận trách nhiệm, tận bổn phận với Cha Mẹ hay chưa? Chúng ta đã chăm sóc Cha Mẹ chu đáo hay chưa? Khi Cha Mẹ không còn, chúng ta có làm những việc để hồi hướng công đức cho Cha Mẹ hay chưa? Trong “Tịnh Nghiệp Tam Phước” dạy chúng ta: “Phụng sự sư trưởng”. Thầy Cô là người dạy bảo chúng ta, chúng ta đã tận trách nhiệm, tận bổn phận được hay chưa? Khi Thầy Cô không còn, chúng ta có thường nhớ tưởng đến lời giáo huấn của Thầy Cô hay không? Đây là căn bản của giáo huấn Phật, chúng ta đã chân thật làm chưa?”**.

Hòa Thượng nói cho chúng ta rất rõ ràng, như thế nào là người học Phật. Chúng ta học Phật mà chúng ta không có kết quả tốt là do chúng ta không thật làm. Chúng ta học Phật, chúng ta y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát thì vận mạng của chúng ta nhất định sẽ thay đổi. Bài học hôm nay nói rõ cho chúng ta như thế nào là người học Phật. Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta chân thật học Phật, vận mạng**

chúng ta đã tốt rồi thì sẽ càng tốt hơn, vận mệnh đang xấu thì sẽ tốt hơn". Chúng ta chân thật học Phật thì vận mạng của chúng ta không thể xấu đi.

Hòa Thượng nói: *"Chúng ta thật làm thì chúng ta mới làm ra tấm gương tốt cho đại chúng xã hội, chúng ta mới chân thật là đệ tử của Phật. Những người giả học Phật, họ không làm được những giáo huấn căn bản của Phật nên họ làm bất cứ sự nghiệp gì cũng thất bại, đổ vỡ, đây là việc đương nhiên"*.

Hôm trước, khi tôi đến Sóc Trăng, tôi đang ngồi gói bánh thì gặp một chị, chị nói, trước đây chị mâu thuẫn với Cha, sau khi chị xem video về buổi lễ tri ân, chị về tri ân Cha thì đã xóa được bất hòa với Cha. Sau đó, chị khóc nói với tôi, chị nuôi một người con ăn học, giờ người con đó trở thành một Bác sĩ nổi tiếng, người con sống ở Cần Thơ, Tết này, người con đó không về thăm Ông ngoại, không về thăm Mẹ. Ông ngoại ngày trước ở nước ngoài, ông thường gửi tiền về để giúp cháu ăn học, khi ông gửi tiền về để cháu mua giúp mảnh đất thì người cháu này đã chiếm đoạt mảnh đất đó. Người con này học hành rất cao, có địa vị nhưng đối xử với Ông Bà, Cha Mẹ như vậy thì họ không thể đối xử tốt với mọi người, không thể là một lương y. Quả báo của việc này sẽ không nhỏ! Chúng ta muốn cải tạo vận mệnh thì chúng ta phải làm theo lời giáo huấn của Phật. Chúng ta y theo tập khí, phiền não thì chúng ta không thể thay đổi vận mệnh mà bị chi phối bởi nghiệp lực.

Hòa Thượng nói: *"Chúng ta muốn cải tạo vận mệnh thì chúng ta phải cải đổi chính mình, không làm theo tập khí xấu ác mà làm theo giáo huấn của Phật Bồ Tát". Chúng ta phải làm được những việc căn bản nhất là "khéo giữ khẩu nghiệp, thân nghiệp, ý nghiệp"*. Chúng ta làm đúng Mười thiện thì chúng ta chắc chắn thay đổi vận mạng. Chúng ta làm theo Mười ác thì chúng ta không thể thay đổi vận mạng.

Hòa Thượng nói: *"Không thể có việc người chân thật học Phật mà vận mạng càng ngày càng xấu đi"*. Cuối năm trước, chúng ta xây dựng thêm 3 vườn rau, đầu năm nay, chúng ta vừa xây dựng thêm một vườn rau, khoảng một tháng nữa, chúng ta sẽ có rau sạch tặng mọi người. Đây là vận mạng của chúng ta ngày càng tốt. Chúng ta không cần kêu gọi sự ủng hộ mà mọi người cùng thành tâm thành ý, hy sinh phụng hiến để làm việc lợi ích chúng sanh. Nhiều người nói với tôi, họ cảm thấy rất an tâm khi được ăn rau sạch, việc này mang lại rất nhiều lợi ích cho mọi người nên chúng ta sẽ tiếp tục làm.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!